

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in valja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gl. 50 kr., za pol leta 1 gl. 30 kr., za četr let 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnstvu v tiskarni sv. Cirila, koroško ulico št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za omanila se plačuje od navadne vrtice, če se natisne enkrat, po 5 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Izjava.

V zadnjem času so nekateri Slovencem sovražni listi objavili iz Celja poročilo, češ, da so se pred nekaterimi dnevi ondi zbrali slovenski deželni poslanci in pristaši ter izjavili, da je politično nemogoče skupno postopanje Slovencev z Nemci glede sklepov štajarskega deželnega zbora, ki se tičejo praznovanja petdesetletnega vladanja presvetlegu cesarja.

To poročilo ni resnično.

Sicer se je vršil v Celju malo pred sklepom deželnega zbora shod slovenskih zaupnih mož s Štajarskega, ki so se posvetovali o položaju, ki je nastal vsled našega izstopa iz deželnega zbora, toda nihče ni nasvetoval izjave v navedenem smislu, še manj pa smo sklepali o njej.

Naglašali smo pač, da nam je v sedanjih razmerah nemogoče udeleževati se razprav deželnega zbora, in vsled tega nam je, žal, bilo tudi nemogoče, udeležiti se sklepa o praznovanju cesarjeve petdesetletnice.

Gledé tega sklepa se mi z nemškimi tovariši popolnoma soglašamo in ko bi bili tedaj navzoči v deželnem zboru, glasovali bi bili vsi za dotične predloge.

Koncem februarja 1895.

Dr. Iv. Dečko, J. Jerman, Dr. Fr. Jurtela, Dr. J. E. Lipold, Dr. Fr. Radey, Fr. Robič, Dr. Jos. Sernee, Mih. Vošnjak.

Slomšek in jareninsko bralno društvo.

Blag spomin preblagega dobrotnika ostane nevenljiv. Po teh besedah je ravnalo bralno društvo v Jarenini, ko si je naročilo Slomšekovo sliko. Odkritje te slike je bilo dne 17. svečana. Bila je to veselica, kakoršne Jareninčani ne pomnijo. Od blizu in daleč so prihiteli gosti, da bi videli Slomšekovo podobo in slišali besedo o njih. Nepopisljiva navdušenost je napolnjevala množico, ko nam je veleučeni g. dr. B. v priprostem, vendar pa krasnem govoru pojasnil Slomšekovo življenje. Do vrhunca je ganljivost vskipela, ko se je na primerne govornikove besede odkrila podoba ter se občinstvu pokazal nežnomili obraz preljubljenega knezoškofa.

Po govoru je godba zaigrala Slomšekovo koračnico in gg. pevci so zapeli »Vesolja dom«. Gotovo je po govornikovem opominu vsak v duhu obljubil, vsikdar in povsod ljubiti, spoštovati in braniti sveto vero in svoj mili materin jezik. V čitalniških prostorih vseča Slomšekova slika naj bode vedna priča te obljube!

Opomniti mi je, da so v povzdigo te navdušenosti mnogo pripomogli tudi mariborski tamburaši. Hvala jim!

Blagor vam, jareninski farani, če boste hodili po potu, ki so vam ga Slomšek odkazali. Kot sin slovenskih starišev so Slomšek iz srca ljubili posebno nas Slovence, ter vse svoje življenje posvetili v blagor slovenskega ljudstva. Pač jih smemo imenovati preblagega očeta štajarskih Slovencev. Njih je napolnjevala sveta želja, posebno vas, slovenski kmetje, privedi do spoznanja, da boste le tedaj na potu prave sreče, če boste vsikdar goreči kristjani in zavedni Slovenci.

Le poslušajte, kako lepo vas učijo! »Prava vera bodi vam luč in materni jezik bodi vam ključ do prave zveličanske omike!« Torej dragi Slovenci! Slomšekov spomin naj bode naš močen steber, katerega se oklenimo, če nas hoče kak prilizovalec omahljive storiti. Pristopite k bralnemu društvu ter čitajte dobre knjige, kakor vam Slomšek svetujejo: »Dobra knjiga bodi vam blag prijatelj, ki vam krepi dušo in jači voljo«. Druga bralna društva pa opozarjamo, naj nas kmalu presentijo z odkritjem Slomšekove slike! Ilirčan.

Zbor polit. gospodarskega društva pri Sv. Lovrencu v Slov. gor.

Dne 24. februarja t. l. je zborovalo polit. gospodarsko društvo pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. Na dnevnem redu je bila volitev novega odbora. Voljen je bil prejšnji odbor enoglasno.

G. podpredsednik je pri tej priliki opozoril kmetovalce na knjige družbe sv. Mohorja. Imenoval je posebno dve dosedaj izšli knjigi: »Naše škodljive rastline« od gosp. prof. M. Cilenška in pa »Umno živinorejo« od gosp. Fr. Dularja, živinozdravnika. — Marsikateri Mohorjan pregleda nekoliko podob škodljivih rastlin, potem dene knjigo na stran ter misli, itak poznam vse naše plevelce, tu pa tam kaj malega prebere in ne pride do strani 250. »bakterije« v letniku 1893, in tudi nadaljevanja v zadnjem letniku (1894) do strani 303. ne prečita. Vendar je na teh 25 listih toliko koristnega berila gledé različnih boleznij pri živini in ljudeh, kaj jih povzročuje, kako je zaprečiti nalezljivost itd.

»Umna živinoreja« je zlata knjiga za naše kmetovalce; to naj bi vsak čital, ne enkrat, dvakrat, trikrat in ravnal se po mogočnosti po navodilih g. živinozdravnika. Marsikatera nesreča pri živini bi se preprečila, in živinoreja, ki sedanji čas kmetovalcu še jedino nekoliko koristi obeta, bode lepo uspevala.

Nato se je prebrala in z navdušenjem vsprejela naslednja resolucija:

»Pričujoči pri zborovanju polit. gospodarskega dru-